

1Kor 15,12-20 Budafok, 2013. március 31. Húsvét Ének: *Hokker Zsolt*

¹²Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nincs halottak feltámadása? ¹³Hiszen ha nincs a halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel. ¹⁴Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is. ¹⁵Sőt Isten hamis tanúinak is bizonyulunk, mert akkor Istennel szemben arról tanúskodtunk, hogy feltámasztotta a Krisztust, akit azonban nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak. ¹⁶Mert ha a halottak nem támadnak fel, Krisztus sem támadt fel. ¹⁷Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. ¹⁸Sőt akkor azok is elvesztek, akik Krisztusban hunytak el. ¹⁹Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. ²⁰Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsongéje.

Kedves Testvéreim!

Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt! – ezekkel a szavakkal köszöntötték egymást az öskeresztyének, és azóta is ezek a szavak hangoznak el húsvét vasárnapján az egyházban.

Mit jelent ez a két szó: Krisztus feltámadt?

Semmit! Ez a két szó semmit sem jelent. Nincs értelme. Nincs benne logika. Hülyeség! Kit érdekel?

Az utóbbi napokban megjelentek a népszámlálási adatok, köztük az egyházhoz tartozás számai. Felháborodás, döbbenet, 304e-ről 215-e-re csökkent az evangélikusok száma. Kerületünk adatai: 2001-ben 1176 fő, 2011-ben 829 fő vallotta magát evangélikusnak. 29% csökkenés, ami megfelel az országos átlagnak. Aztán napvilágra kerültek a magyarázatok is: rossz adatfelvétel, a kérdezőbiztosok érdektelensége, az emberek tájékozatlansága, rossz kérdéskérdés, az egyházak hibás stratégiája... De még mielőtt belemegyünk abba, hogy bűnbakokat keressünk az óriási mértékű csökkenést látva, nézzünk kicsit körül: hol van templomunkból a 829 fő? Hol vannak vasárnapról vasárnapra azok, akik magukat evangélikusnak vallották?

Én személy szerint azt a kérdést tettem volna fel a népszámláláskor: Ön szerint Krisztus feltámadt? Igen vagy Nem. Azt gondolom, sokkal kisebb szám jönne ki, mint a fentiek.

Szintén hazai adat, hogy az egyháztagok mintegy fele hiszi, hogy a halál mindennek a vége. Ez a templomba járókat jelenti, akik rendszeresen, vagy nagyünnepeken megjelennek az istentiszteleteken.

A halállal mindennek vége. Ne is gondoljunk rá. Ne foglalkozzunk vele. Éljen a mának, carpe di em. Az ember a maga szerencséjének kovácsa. Az a lényeg, hogy próbáljunk meg jó emberek lenni, Jézus is ezt tanította. Jézus egy nagyszerű tanító volt, csodákat is tett, olyan erkölcsi utat mutatott, amely ma is példaértékű. Érdemes egy kicsit foglalkozni vele. Feltámadás, kereszt, úrvacsora... ezek olyan ósdi dolgok, legyen az egyház divatos, beszéljen a szeretetről, tanítsa meg a gyereket a helyes erkölcsre.

Szomorú vagyok, amikor látom a velem beszélő szemében a gúnyos mosolyt: te még hiszel ezekben a dolgokban? Te tényleg olvasol Bibliát? Neked ez tényleg jelent valamit? Gyakran megtörténik, hogy leülök beszélgetni valakivel, és hangosan rácsodálkozom: én azt gondoltam a keresztyének mind egyszerű emberek, hiszen hisznek ezekben a dolgokban, de most egy értelmes emberrel beszélgetek. Legalább ne mond ki! – gondolom ilyenkor. Igen, nem vagyok értelmi fogyatékos attól, hogy hiszem, hogy Jézus feltámadt. Néhány hete volt az igehirdetési alapigénk Pál Fesztusz előtt való kihallgatása, ahogy Pál a feltámadásról beszélt, mire a helytartó megszólalt és azt mondta: bolond vagy te Pál, a sok tudomány elvette az eszed. Sokszor tényleg bolondnak néznek, és kicsit lesajnálóan a szemembe mosolyognak. És ilyenkor szomorú vagyok, szomorú nem magam miatt, hanem miattuk, mert nem veszik észre a teljesen nyilvánvalót.

Tegnap bementem itt a piacon kakaót venni az egyik kis üzletbe. Háromszor körbe jártam, semmi. Feladtam minden büszkeségem, és megkérdeztem az eladót, aki az egyik polcra mutatott, pont oda, amelyik előtt a legtöbbet ácsorogtam. Egy egész sor volt a kakaó választék. Kibökte a szememet, mégsem vettem észre.

Nem így vagyunk-e az egész Krisztus eseménnyel is. Ott van a szemünk előtt és nem vesszük észre, vagy észrevesszük, le is vesszük a polcra, aztán hazavisszük és nem használjuk.

Krisztus feltámadt! Van-e ennek a mondatnak következménye a Te életedben? Megváltozott-e az életed ettől a mondatától. Az enyém igen.

Már olvastam Jézusról, ismertem az Újszövetséget. Nem csak úgy hírből, hanem komolyan foglalkoztatott a kérdés. Nagyon jó tanításokat kaptam igehirdetésekből arról, hogy Isten szeretet. Jézus szavai tényleg útmutatást jelentettek az életemben. Aztán szembesülnöm kellett a kérdéssel: mit jelent számomra a feltámadás, hiszem-e, van-e valami következménye az életemben?

Amire jutottam azt mai alapigénk nagyon jól foglalja össze: az első korinthusi levél 15. fejezetében Pál azt bizonyítja a korinthusi híveknek, hogy Krisztus feltámad a halálból, és igen van halottak feltámadása.

Nézzük meg kicsit közelebbről, hogy mit is mond:

Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam; hogy tudniillik Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint – olvashatjuk a 3. versben. Van, aki már idáig sem jut el. Sőt aki azt mondja: a Názáreti Jézus nem valós történelmi személy.

De nézzük, mi is az igazság. Vajon Augustusz tényleg elfoglalta Pannoniát Kr.e. 13-9 között? Vajon Jeruzsálemet tényleg a rómaiak rombolták le 70-ben? Vajon az alattunk elterülő földet tényleg úgy hívták egykor, hogy Campona?

Történelmi tények, de honnan tudjuk, hiszen nem volt ott senki közülünk. Onnan tudjuk, hogy feljegyezték. És ezeket a feljegyzéseket igaznak fogadjuk el.

Pál 15 évvel Jézus kereszthalála után, leírja egy levélben, hogy mi történt. Hiteles forrás, mint bármely-e korból származó irat. Ráadásul Biblián kívüli dokumentumok is megerősítik.

Aztán vannak, akik azt mondják, megfeszítették, de nem halt meg. El tudjuk képzelni, hogy a gyilkolásra szakosodott római katonák hibáztak? És még ha hibáztak is, azok a főpapok, akik Jézus halálát annyira akarták nem győződtek meg arról, hogy valóban halott? Nehezen hihető.

A következő lépés Pál bizonyítási eljárásában Krisztus feltámadása. 4.vers: „Eltemették, és – ugyancsak az Írások szerint – feltámadt a harmadik napon...” Ki állítja ezt? A tanítványok. Érdekes, hogy az evangéliumok mit mondanak: a tanítványok kételkedtek, Máté azt írja: *Amikor ezek – a tanítványok – meghallották, hogy ő él, és, hogy Mária látta, nem hitték el.* – miért írnanak le ilyet. De feltételezzük, hogy igazolni akarták magukat. Viszont Pál – 15 évvel a feltámadás után, ezt írja: *és megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek. Azután megjelent több, mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a legtöbben még mindig élnek, néhányan azonban elhunytak. Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak. Legutoljára pedig, mint egy torzszülöttnek, megjelent nekem is.*

Több mint ötszázan voltak tanúi annak, hogy Jézus a halála után még 40 napig itt járt a földön. És ezt írja Pál – a legtöbben ezek közül a tanúk közül még élnek. Miért írt volna le ilyet, ha nem igaz. Tehát amikor ezt hallják a korinthusiak, nyugodtan rákérdezhetnek arra, hogy és kik azok, mutass nekünk egyet is.

De ezzel a korinthusi gyülekezet tagjai tisztában voltak. Hitték Jézus feltámadását. Viszont amiben kételkedtek az a feltámadás igazi következménye. *Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nincs halottak feltámadása? ...ha nincs a halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel.* Érvel Pál, mivel akkor, ha nem hisz valaki abban, hogy a halál nem a vég, akkor miért hinne abban, ami viszont bizonyított, hogy Jézus feltámadt. Semmi értelme. Kicsit később írja Pál: *Miért vállalunk veszedelmet mi is minden percben? Naponként a halállal nézünk szembe, oly igaz ez, testvéreim, mint a veletek való dicsekvésem a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban. Ha csak emberi módon küzdöttem a vadállatokkal Efezusban, mi hasznom belőle? Ha a halottak nem támadnak fel, akkor „együnk és igyunk, mert holnap úgyis meghalunk”.*

Igen ezek az emberek, a feltámadás tanúi, a tanítványok János kivételével mind erőszakos halált haltak, de még János is rabságban volt. Miért? Egy városi legendáért? Egy kitalált történetért? Egy mítoszért? Néhány halász úgy gondolta történelmet ír? Elég nonszensz.

Pál tehát következtetésének végén azt mondja: *Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje.*

Jó néhány évvel ezelőtt feltettem magamnak a kérdést: mi van, ha mindez igaz? Mi van, ha tényleg feltámadt Jézus, és valóban van halottak feltámadása? És a választ kutatva rátaláltam valamire.

Mit jelent ez a két szó? Krisztus feltámadt?

Életet! Teljes, boldog életet, amiben a félelem helyére bizalom költözik, ahol nincs olyan, hogy lehetetlen, ahol olyan dolgokra lesz képes az ember, amiről addig még csak álmodni sem mert.

15 évesen azt tudtam mondani, hogy keresztyénnek lenni nem ciki, hanem a legjobb dolog, ami történhet az emberrel. Rájöttem, hogy amikor Jézusról beszélgetek emberekkel, akkor vagyok a legboldogabb. Hogy az istentisztelet, az nem egy nyugdíjasoknak való időtöltés, hanem a hét legfontosabb része, mert Krisztus feltámadását ünnepelem.

Olyan lettem, mint egy szerelmes, aki a szerelem hatására elkezd más színben látni a világot. A különbség talán csak annyi, hogy én nem egy álmovilágba, hanem a valóságba csöppentem bele, ahol a bűnt bűnnek mondják, de ahol a szeretetet szeretetnek élik meg.

Krisztus feltámadt! – mi a következménye ennek az életedben. Elmész mellette? Elszalasztod az egyetlen lehetőséget, a boldog életre.

Elfogadod? Akkor vidd haza, de használd is.

A hősés elgondolkoztatott. Vajon nem vesszük túlságosan természetesnek, hogy tavasszal kirügyeznek a fák? Hogy aztán virágot, levelet, majd termést hoznak? Néha kell egy hosszú tél, hogy elgondolkozzunk: honnan van mindaz, ami a húsvéti asztalra kerül.

Igénk azt mondja: Krisztus feltámadt, mint az elhunytak első zsengeje. Mint az első rügy a halottnak hitt fán. Hogy aztán vele együtt mi is feltámadva, megmutassuk a világnak a gyönyörű lombkoronát.

Rajtunk múlik, hogy elfogy-e a keresztyén Európából. Nem azon, hogy milyen programokat szervezünk, hanem azon, hogy hisszük-e a feltámadást, hisszük-e, hogy Isten – ahogyan Krisztust feltámasztotta a halálból – nekünk is új, teljes életet szeretne ajándékozni?

Testvérem, éljük a kerület még 750 magát evangélikusnak vallója elé, és a sehová sem tartózó tízezrek elé a feltámadás örömhírét.

Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!